

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 587

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 august 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 992 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală	2-3	858. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 175/2009 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social	5
Decizia nr. 993 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
857. — Hotărâre privind acordarea unor ajutoare de urgență familiilor aparținătoare victimelor incendiului survenit la Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sârbu”	5	591. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru aprobarea organigramei Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară	6
REPUBLICĂRI			
		Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar	7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 992**

din 8 iulie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Varga Zsolt în Dosarul nr. 10.302/320/2009 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.302/320/2009, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de inculpatul Varga Zsolt cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare a unui judecător.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și ale art. 24, deoarece instanța care este investită cu soluționarea unei cereri de recuzare nu este obligată să încunoștințeze și părțile despre termenul la care se soluționează această cerere, în condițiile în care trebuie, în mod obligatoriu, să încunoștințeze procurorul.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.*”

Autorul excepției consideră aceste dispoziții de lege ca fiind contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată.

Potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora.

Reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face „*de îndată*”, iar părțile sunt ascultate numai „*dacă se găsește necesar*”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală în raport cu art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate referitoare la procedura recuzării în materie penală nu instituie privilegii sau discriminări pentru părțile cărora li se aplică aceste prevederi legale.

De asemenea, aceste dispoziții legale nu aduc atingere dreptului persoanei ca, în tot cursul procesului, să fie asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu, și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, astfel încât nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și ale art. 24.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală prin Decizia nr. 241 din 27 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 24 iunie 2004, și prin Decizia nr. 306 din 8 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 27 august 2004, respingând excepția ca fiind neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, soluția adoptată în aceste decizii, precum și considerentele pe care se întemeiază sunt valabile și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Varga Zsolt în Dosarul nr. 10.302/320/2009 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 993

din 8 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vacnoc Cons” — S.R.L. din Ploiești, județul Prahova, în Dosarul nr. 10.387/281/2009 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde administratorul pentru partea Societatea Comercială „Nosotroses Group” — S.R.L. din Blejoi, fiind lipsă celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Societatea Comercială „Nosotroses Group” — S.R.L. din Blejoi solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, apreciind că reglementarea criticată nu contravine normelor constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.387/281/2009, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vacnoc Cons” — S.R.L. din Ploiești, județul Prahova, într-o cauză civilă având ca obiect ordonanță de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 aduc atingere imparțialității judecătorului și încalcă dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare, prin nerespectarea egalității de tratament a părților, respectiv a egalității de arme procesuale. Astfel, apreciază că această reglementare favorizează creditorul prin instituirea unui termen scurt înlăuntrul căruia judecătorul este obligat să ceară explicații/lămuriri și să stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor înainte de a se cunoaște actele și mijloacele de probă ale acestuia.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția de neconstituționalitate formulată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (1): „ Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exemplul fiind Decizia nr. 210 din 4 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vacnoc Cons” — S.R.L. din Ploiești, județul Prahova, în Dosarul nr. 10.387/281/2009 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

din 10 mai 2010, Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații.

Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv pe cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii, pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2), a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Pe de altă parte, prevederile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 dau posibilitatea contestării de către debitor a ordonanței de plată și reglementează procedura pentru exercitarea căii de atac. Așa fiind, Curtea constată că prevederile legale criticate de autorul excepției nu numai că nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate, ci, dimpotrivă, dau expresie acestora.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea unor ajutoare de urgență familiilor aparținătoare victimelor incendiului survenit la Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sârbu”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență familiilor aparținătoare victimelor incendiului survenit la Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie „Prof. Dr. Panait Sârbu”.

(2) Cuantumul ajutoarelor prevăzute la alin. (1) se stabilește după cum urmează:

- a) câte 5.000 lei pentru fiecare persoană decedată;
- b) câte 3.000 lei pentru fiecare persoană grav afectată.

Art. 2. — (1) Sumele care se acordă cu titlu de ajutoare de urgență potrivit prevederilor prezentei hotărâri vor fi ridicate de către un membru al familiei cu capacitate deplină de exercițiu al drepturilor civile stabilit prin anchetele sociale efectuate de

agențiile județene pentru prestații sociale în a căror rază teritorială locuiesc familiile persoanelor decedate.

(2) Ajutoarele prevăzute la art. 1 se suportă din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pe anul 2010.

Art. 3. — Ajutoarele de urgență se acordă în baza aprobării ministrului muncii, familiei și protecției sociale, pe măsură ce sunt primite anchetele sociale efectuate de agențiile județene pentru prestații sociale în a căror rază teritorială locuiesc familiile persoanelor decedate, care vor efectua și plata acestora.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 18 august 2010.
Nr. 857.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 175/2009 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Punctele 2, 5, 7, 9, 11 și 13 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 175/2009 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 26 februarie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. Gheorghe Emacu — Ministerul Administrației și Internelor;

5. Alexandru Nazare — Ministerul Finanțelor Publice;

7. Borbély Károly — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri;

9. Eusebiu Pistru — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;

11. Marin Anton — Ministerul Mediului și Pădurilor;

13. Barna Tanczos — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

București, 18 august 2010.
Nr. 858.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru aprobarea organigramei Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară

Având în vedere:

— referatul Direcției informatice nr. 786/VII din 12 august 2010, aprobat de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

— prevederile art. 9 alin. (4) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 18 lit. c) coroborate cu cele ale art. 34 din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 174/2010 pentru aprobarea organigramei și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, și ale art. 169 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004, republicată, cu modificările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă organigrama Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă organigrama oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară, prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Ca urmare a reorganizării oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară preia activitatea specifică tehnologiei informației și comunicațiilor și personalul aferent.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 69/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice și Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 martie 2010.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

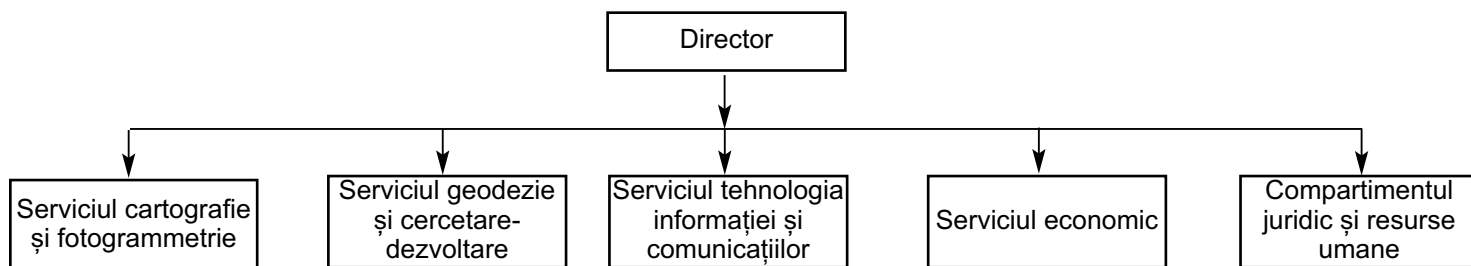
Mihai Busuioac

București, 13 august 2010.

Nr. 591.

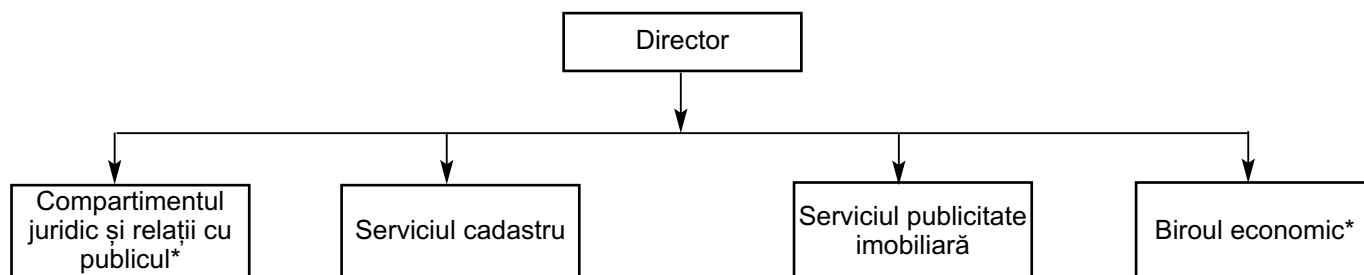
ANEXA Nr. 1

ORGANIGRAMA Centrului Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție

ANEXA Nr. 2

ORGANIGRAMA oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară

* În cazul oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară București, Ilfov, Iași, Timișoara, Constanța și Cluj, Compartimentul juridic și relații cu publicul și Biroul economic funcționează la nivel de serviciu.

R E P U B L I C Ă R I

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 39/1996

privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar*)

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se înființează Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Fondul se constituie ca persoană juridică de drept public. Organizarea și funcționarea acestuia se stabilesc prin statut propriu aprobat de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului, cu avizul consultativ al Asociației Române a Băncilor.

(3) Sediul Fondului este în municipiul București.

Art. 2. — (1) Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, are ca scop garantarea depozitelor și efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Fondul poate desfășura și activitate de administrator special, administrator interimar ori lichidator al instituțiilor de credit.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *depozit* — orice sold creditor, inclusiv dobânda datorată, rezultat din fonduri aflate într-un cont sau din situații tranzitorii derivând din operațiuni bancare curente și pe care instituția de credit trebuie să îl ramburseze, potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile, precum și orice obligație a instituției de credit evidențiată printr-un titlu de creanță emis de aceasta, cu excepția obligațiilor prevăzute la alin. (6) al art. 159 din Regulamentul nr. 15/2004 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament colectiv și a depozitarilor, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 67/2004, cu modificările ulterioare;

b) *depozit garantat* — orice depozit aflat în evidența instituției de credit, care nu se încadrează în categoriile prevăzute în anexă și aferent căruia Fondul asigură plata compensației;

c) *depozit indisponibil* — depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile de către o instituție de credit aflată în oricare din următoarele situații:

(i) Banca Națională a României a constatat că instituția de credit în cauză nu este capabilă, din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și nu are perspective imediate de a putea să o facă;

(ii) a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit, înainte ca Banca Națională a României să constate situația prevăzută la pct. (i);

d) *compensație* — suma pe care Fondul o plătește fiecărui deponent garantat pentru depozitele indisponibile, indiferent de numărul acestora, în limita plafonului de garantare și în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță;

e) *deponent garantat* — titularul depozitului garantat sau, după caz, persoana îndreptățită la sume din respectivul depozit;

f) *plafon de garantare* — nivelul maxim al garantării per deponent garantat și per instituție de credit, stabilit conform legii;

g) *contribuție* — suma nerambursabilă datorată Fondului de către instituțiile de credit participante la Fond, conform prevederilor prezentei ordonanțe;

h) *cont comun* — contul deschis în numele a două sau mai multe persoane ori contul asupra căruia au drepturi două sau mai multe persoane și asupra căruia se pot dispune operațiuni sub semnătura a cel puțin uneia dintre aceste persoane;

i) *instituție de credit* — entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu; pentru scopul prezentei ordonanțe, în cazul unei rețele cooperatiste de credit este considerată instituție de credit casa centrală;

j) *instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României* — instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3) lit. a), pentru calculul soldului creditor se aplică regulile privind compensarea conform condițiilor legale și contractuale aplicabile depozitului.

(5) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei ordonanțe și care nu au fost definite la alin. (3) au semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Toate instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României sunt obligate să participe la Fond în condițiile prezentei ordonanțe, inclusiv pentru depozitele atrase de sucursalele acestora din străinătate. În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, casa centrală participă la Fond inclusiv pentru depozitele atrase de cooperativele de credit afiliate la aceasta.

(2) Depozitele plasate la instituțiile de credit cu sediul în alte state membre, care operează în România, sunt garantate în

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 44/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2010, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003;

— Legea nr. 178/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 1 iunie 2004 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004;

— Legea nr. 238/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 28 martie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 280/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 11 iulie 2006;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2008 pentru completarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 15 octombrie 2008, aprobată prin Legea nr. 146/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 8 mai 2009;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2010.

condițiile prevăzute de legislația aplicabilă din statul membru de origine. Sucursala din România a unei instituții de credit având sediul într-un alt stat membru poate avea calitatea de participant la Fond, la cerere, în cazul în care schema de garantare, oficial recunoscută în statul membru de origine, la care participă instituția de credit în cauză prevede un plafon de garantare inferior celui stabilit potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai restrânsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță; participarea se efectuează numai pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de schema de garantare din statul membru de origine.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), instituțiile de credit persoane juridice române nu participă la Fond pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în state terțe care impun obligația participării la o altă schemă de garantare a depozitelor, recunoscută oficial de respectivul stat terț.

(4) Instituțiile de credit persoane juridice române pot participa pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în alte state membre la o schemă de garantare a depozitelor recunoscută oficial în statul membru gazdă, dacă aceasta asigură un plafon de garantare superior celui stabilit potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai extinsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță, pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de Fond potrivit prezentei ordonanțe.

(5) Fondul trebuie să depună diligențele necesare pentru a încheia acorduri de cooperare cu schemele de garantare la care participă instituțiile de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond, în care vor fi stabilite cel puțin procedurile aplicabile pentru plata compensațiilor deponenților respectivelor sucursale, pentru respectarea termenelor și condițiilor stabilite de prezenta ordonanță.

(6) Fondul poate încheia acorduri de cooperare și cu alte scheme de garantare decât cele prevăzute la alin. (5).

CAPITOLUL II

Depozitele indisponibile

Art. 4. — (1) Instituția de credit căreia i s-a solicitat rambursarea unui depozit datorat și exigibil și nu a fost în măsură să își îndeplinească obligația de plată conform condițiilor contractuale și legale aplicabile trebuie să notifice Băncii Naționale a României acest fapt în maximum două zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(2) Notificarea va cuprinde informații cu privire la motivele neefectuării plății și cu privire la perspectivele imediate de îndeplinire a acestei obligații.

Art. 5. — (1) Banca Națională a României analizează dacă instituția de credit se regăsește în situația prevăzută la art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data la care s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile și, în cazul în care se confirmă încadrarea instituției de credit în situația menționată, informează în aceeași zi instituția de credit în cauză și Fondul referitor la constatarea faptului că depozitele au devenit indisponibile.

(2) În scopul aplicării alin. (1) se consideră că Banca Națională a României s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile, în următoarele situații:

a) Banca Națională a României a fost notificată de instituția de credit conform prevederilor art. 4;

b) Banca Națională a României, în cursul propriilor investigații, deși nu a fost notificată conform prevederilor art. 4, constată că instituția de credit se regăsește în situația descrisă la art. 4;

c) autoritatea competentă din statul membru de origine a unei instituții de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond în condițiile art. 3 alin. (2) a notificat Banca Națională a României cu privire la faptul că depozitele instituției de credit din statul membru de origine au devenit indisponibile.

(3) În situația prevăzută la art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) Banca Națională a României poate institui măsura de administrare specială a instituției de credit în cauză, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicate în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Compensațiile

Art. 6. — (1) Fondul garantează, în limitele și condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, depozitele, în orice monedă, la o instituție de credit participantă, cu excepția depozitelor care se încadrează în categoriile de depozite prevăzute în lista din anexa la prezenta ordonanță.

(2) În aplicarea alin. (1), în cazul în care depozitele constituite la o instituție de credit participantă devin indisponibile, Fondul asigură plata compensațiilor, în limita plafonului de garantare.

(3) Plafonul de garantare este stabilit la echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro.

(4) Echivalentul în lei al plafonului de garantare și, respectiv, al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României în data la care depozitele au devenit indisponibile.

(5) Pentru depozitele constituite în alte valute decât cele pentru care Banca Națională a României comunică cursurile de schimb valutar, echivalentul în lei al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează pe baza ultimului curs de schimb practicat de instituția de credit în cauză pentru valuta respectivă, anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile.

Art. 7. — (1) Nivelul compensației se determină prin deducerea din suma tuturor depozitelor garantate deținute de deponentul garantat la respectiva instituție de credit la data la care depozitele au devenit indisponibile a valorii totale a creanțelor exigibile la aceeași dată ale instituției de credit asupra respectivului deponent. Compensația de plătit este limitată la nivelul plafonului de garantare aplicabil potrivit prezentei ordonanțe.

(2) În cazul unui cont comun, nivelul compensației se determină, conform dispozițiilor alin. (1), pentru fiecare deponent garantat ce deține o cotă-parte din soldul contului, luându-se în calcul cota la care acesta este îndreptățit conform prevederilor contractuale și/sau legale. În absența unor astfel de prevederi, pentru scopul determinării compensațiilor, soldul contului comun va fi divizat în părți egale între deponenții în cauză.

(3) În situația în care un deponent nu este îndreptățit la sume aflate într-un cont, sumele pentru care acesta nu este îndreptățit se includ în calculul compensației datorate persoanei îndreptățite la acestea, cu condiția ca persoana îndreptățită să fie identificată sau identificabilă anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile. Dacă există mai multe persoane

îndreptăţite, pentru determinarea compensaţiei datorate fiecăreia se aplică prevederile alin. (2), în mod corespunzător.

(4) În cazul unui cont comun, asupra căruia au drepturi mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unei asociaţii lucrative, asocieri sau grupări de aceeaşi natură, fără personalitate juridică, pentru determinarea nivelului compensaţiei, depozitul aflat în contul comun va fi tratat ca şi când ar aparţine unui singur deponent.

(5) Dacă un deponent garantat se află sub urmărire penală pentru infracţiunea de spălare a banilor sau pentru o infracţiune legată de spălarea banilor, la solicitarea organelor abilitate legal, Fondul suspendă plata compensaţiei până la data la care primeşte dovada scoaterii de sub urmărire penală, a încetării urmăririi penale, a achitării sau, după caz, a încetării procesului penal referitor la dosarul în cauză.

Art. 8. — (1) Instituţiile de credit participante la Fond sunt obligate să dispună de sisteme informatice adecvate, care să asigure existenţa în permanenţă a unei evidenţe complete şi exacte cuprinzând toate datele referitoare la deponenţii garantaţi, depozitele garantate ale acestora, creanţele exigibile ale instituţiei de credit faţă de aceştia, precum şi orice alte informaţii necesare determinării valorii compensaţiei datorate fiecărui deponent garantat şi întocmirii listei compensaţiilor de plătit.

(2) În termen de 3 zile lucrătoare de la sfârşitul fiecărui semestru, instituţiile de credit participante raportează Fondului informaţiile prevăzute la alin. (1), pe structura stabilită în reglementările emise de acesta.

(3) Suplimentar faţă de raportările menţionate la alin. (2), Fondul, în exercitarea competenţelor sale legale, poate solicita unei instituţii de credit participante informaţiile prevăzute la alin. (1).

(4) Sumele aferente depozitelor şi obligaţiilor unui deponent garantat faţă de instituţia de credit înregistrate în evidenţele acesteia se iau în considerare la stabilirea valorii compensaţiilor de plată, fiind prezumate a fi corecte şi exacte, în măsura în care deponentul interesat nu probează contrariul.

CAPITOLUL IV

Resursele financiare şi îndatorarea Fondului

Art. 9. — (1) Fondul are următoarele resurse financiare:

a) contribuţiile iniţiale, anuale şi speciale ale instituţiilor de credit;

b) încasările din recuperarea creanţelor Fondului;

c) împrumuturi:

1. de la instituţii de credit, de la societăţi financiare şi de la alte instituţii, cu excepţia Băncii Naţionale a României;

2. împrumuturi obligatate, prin emisiune de titluri de valoare ale Fondului;

3. de la Guvern, potrivit dispoziţiilor art. 15 alin. (2);

d) alte resurse — donaţii, sponsorizări, asistenţă financiară;

e) venituri din investirea resurselor financiare disponibile;

f) alte venituri, stabilite conform legii.

(2) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) şi f) vor fi utilizate pentru plata depozitelor garantate în condiţiile stabilite de lege, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. d) vor fi utilizate potrivit scopului pentru care au fost acordate.

(3) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) lit. e) vor fi utilizate pentru acoperirea cheltuielilor curente ale Fondului.

(4) În vederea stabilirii necesarului optim de resurse financiare, Fondul, cu aprobarea Băncii Naţionale a României, va stabili anual gradul-ţintă de acoperire a expunerii sale,

calculat ca raport între volumul resurselor financiare necesare ale Fondului şi suma totală a depozitelor garantate.

(5) Pentru asigurarea resurselor financiare ale Fondului fiecare instituţie de credit autorizată de Banca Naţională a României este obligată să acorde anual, la cererea Fondului, o linie de credit stand-by în lei. Convenţiile privind liniile de credit stand-by vor fi încheiate, de regulă, până la sfârşitul lunii februarie a fiecărui an. Fondul va plăti din resursele sale financiare, în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei pentru care este acordată linia de credit stand-by, un comision de maximum 0,5% pentru sumele neutilizate.

(6) Ordinea utilizării resurselor se stabileşte de Fond, pornind de la principiul optimizării costurilor.

Art. 10. — (1) Instituţiile de credit plătesc Fondului contribuţiile prevăzute la art. 9 alin. (1) în moneda naţională — leu.

(2) Plata contribuţiilor iniţiale, anuale, şi a celor speciale ale instituţiilor de credit se efectuează prin creditarea conturilor curente ale Fondului.

(3) Contribuţia iniţială se plăteşte în termen de 30 de zile calendaristice de la data obţinerii autorizaţiei de funcţionare emise de Banca Naţională a României, respectiv, în cazul sucursalelor instituţiilor de credit cu sediul în alte state membre, de la data obţinerii calităţii de participant la Fond. Cuantumul contribuţiei iniţiale ce trebuie plătită de către instituţiile de credit se stabileşte după cum urmează:

a) instituţiile de credit autorizate de Banca Naţională a României plătesc o contribuţie iniţială echivalentă cu 1% din capitalul iniţial reglementat aplicabil;

b) sucursalele instituţiilor de credit din state membre ce devin participante la Fond în condiţiile art. 3 alin. (2) plătesc o contribuţie iniţială al cărei nivel va fi determinat conform criteriilor stabilite prin reglementările emise de Fond;

c) casele centrale ale cooperativelor de credit plătesc o contribuţie iniţială de 1% din capitalul agregat reglementat al reţelei.

(4) În cazul în care o instituţie de credit nu plăteşte contribuţia iniţială în intervalul de timp stabilit prin prezenta ordonanţă, la cererea Fondului, Banca Naţională a României va debita contul curent al instituţiei de credit în cauză cu sumele datorate.

(5) În cazul sucursalelor prevăzute la art. 3 alin. (2), dobândirea calităţii de participant este condiţionată de plata contribuţiei.

(6) Contribuţia iniţială plătită de instituţiile de credit va fi recunoscută drept cheltuială deductibilă din punct de vedere fiscal.

(7) Instituţiile de credit rezultate dintr-o fuziune, precum şi instituţiile de credit care continuă să existe în urma unui proces de divizare sunt scutite de la plata contribuţiei iniţiale.

Art. 11. — (1) Fiecare instituţie de credit participantă plăteşte Fondului o contribuţie anuală a cărei valoare se obţine prin aplicarea cotei procentuale stabilite de către Fond, cu aprobarea Băncii Naţionale a României, asupra bazei de calcul reprezentând echivalentul în lei al soldului depozitelor garantate de Fond, aflate în evidenţa instituţiei de credit participante, determinat la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a contribuţiei. În cazul sucursalelor ce dobândesc această calitate în condiţiile art. 3 alin. (2), prevederile se aplică în mod corespunzător. În cazul organizaţiilor cooperatiste de credit, soldul depozitelor garantate se calculează pe baza situaţiei agregate a soldurilor reprezentând depozitele garantate aflate în

evidența casei centrale și a cooperativelor de credit afiliate la aceasta.

(2) Cota procentuală anuală se comunică instituțiilor de credit de către Fond până cel târziu la sfârșitul lunii februarie a anului de plată și nu poate depăși nivelul maxim de 0,5%.

(3) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit se determină pe baza declarațiilor transmise de către aceasta Fondului prin intermediul unui formular, ale cărui format și data de raportare se stabilesc de către Fond.

(4) Prima contribuție anuală datorată Fondului de către o instituție de credit nou-participantă se va calcula prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată conform prevederilor alin. (1) cu numărul de zile ce au trecut de la data obținerii autorizației de funcționare de la Banca Națională a României, respectiv de la data acceptării ca participant în cazul sucursalelor din state membre, până la sfârșitul anului. Prin excepție de la această regulă, instituțiile de credit nou-participante la Fond rezultate dintr-un proces de fuziune sau de divizare ori care achiziționează după constituire un portofoliu de depozite plătesc prima contribuție anuală determinată conform prevederilor alin. (1). În cazul în care pentru o instituție de credit a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de declanșare a procedurii falimentului sau a început lichidarea instituției de credit la inițiativa acționarilor/membrilor acesteia potrivit dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ori ca urmare a hotărârii Băncii Naționale a României de retragere a autorizației, potrivit dispozițiilor art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul a contribuției pentru acel an se stabilește potrivit evidențelor instituției de credit aferente ultimei zile a trimestrului precedent celui în care a fost pronunțată hotărârea judecătorească de declanșare a procedurii falimentului, respectiv în care Banca Națională a României a confirmat încetarea valabilității autorizației instituției de credit sau a hotărât retragerea autorizației acesteia. Contribuția anuală care trebuie plătită se calculează prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată prin aplicarea cotei procentuale stabilite potrivit alin. (2) la baza de calcul stabilită în condițiile acestui alineat cu numărul de zile de la începutul anului până la data la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească de declanșare a procedurii falimentului, respectiv până la data la care Banca Națională a României a confirmat încetarea valabilității autorizației instituției de credit sau a hotărât retragerea autorizației acesteia. Contribuțiile datorate și neachitate Fondului de către instituțiile de credit intrate în faliment se recuperează de către acesta din averea respectivelor instituții de credit.

(5) Fiecare instituție de credit participantă este obligată să plătească, până cel târziu la data de 30 aprilie a anului de plată, contribuția anuală corespunzătoare cotei comunicate de Fond. În condițiile în care plata contribuției anuale nu se efectuează în termenul stabilit, prevederile art. 10 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Contribuțiile anuale efectuate de instituțiile de credit sunt recunoscute drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

Art. 12. — (1) În cazul în care, la solicitarea Fondului, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României apreciază că resursele Fondului sunt insuficiente pentru

onorarea obligațiilor de plată, acesta poate stabili plata unei contribuții speciale de către fiecare instituție de credit, egală cu până la nivelul contribuției anuale aferente exercițiului financiar respectiv. În condițiile în care plata contribuției speciale nu se va efectua la termen, se vor aplica prevederile art. 10 alin. (4).

(2) Quantumul efectiv al contribuției speciale, precum și termenul de plată a acesteia se stabilesc de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.

(3) Contribuțiile speciale plătite de instituțiile de credit în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

Art. 13. — (1) În situația în care Fondul a acumulat un nivel de resurse proprii considerat adecvat față de totalul depozitelor garantate, aflate în evidența instituțiilor de credit participante la Fond, Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României poate decide, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului, suspendarea plății contribuțiilor anuale.

(2) În situațiile în care resursele Fondului scad sub nivelul prevăzut la alin. (1), plata contribuțiilor anuale va fi reluată.

Art. 14. — Contribuțiile făcute de instituțiile de credit nu se restituie, inclusiv în cazul lichidării judiciare sau dizolvării unei instituții de credit.

Art. 15. — (1) Fondul poate cere Guvernului să garanteze împrumuturile sale, acesta din urmă fiind obligat să ia o decizie în această privință în termen de 15 zile de la data cererii.

(2) În situații excepționale în care resursele financiare ale Fondului sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor, Guvernul pune la dispoziția Fondului, sub formă de împrumut, sumele necesare, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către Fond. Sursa fondurilor este reprezentată de veniturile din privatizare înregistrate în contul curent al Trezoreriei Statului, iar condițiile de acordare/rambursare a împrumutului acordat de Guvern Fondului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL V

Conturi bancare și utilizarea resurselor Fondului

Art. 16. — (1) Fondul poate să deschidă conturi, după caz, la instituții de credit și instituții financiare din țară și din străinătate.

(2) Resursele financiare disponibile, prevăzute la art. 9 alin. (1), pot fi investite de Fond în:

a) titluri de stat, titluri garantate de stat și titluri de valoare emise de Banca Națională a României;

b) depozite la termen, certificate de depozit și alte instrumente financiare ale instituțiilor de credit;

c) titluri de stat emise de statele membre ale Uniunii Europene, titluri emise de băncile centrale ale acestora și titluri emise de Trezoreria Statelor Unite ale Americii, investiții care pot fi efectuate începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

(3) La stabilirea instrumentelor financiare și a emitenților acestora, prevăzuți la alin. (2), se au în vedere minimizarea riscurilor, asigurarea eficienței și a lichidității plasamentelor respective. Strategia privind expunerea Fondului, atât pentru fiecare dintre instrumentele financiare, cât și pentru fiecare emitent, se stabilește, anual, de către Consiliul de administrație al Fondului, cu aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(4) Profitul Fondului, obținut ca diferență între veniturile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. e) și cheltuielile acestuia, este neimpozabil și este repartizat pentru constituirea unui fond anual de participare la profit, în limita unei cote de până la 1% din profit, cu aprobarea Consiliului de administrație al Fondului, iar

diferența va fi utilizată pentru reîntregirea resurselor Fondului, destinate plății depozitelor garantate, precum și pentru finanțarea investițiilor corporale și necorporale ale acestuia, conform bugetului de venituri și cheltuieli aprobat de Banca Națională a României.

CAPITOLUL VI Plata compensațiilor

Art. 17. — (1) Fondul asigură efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 6 alin. (2), nu se datorează compensații pentru depozitele rezultate din tranzacții în legătură cu care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru infracțiunea de spălare a banilor, potrivit legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor.

(3) Stabilirea încadrării depozitelor în categoria celor prevăzute la alin. (2) se realizează de Fond, pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente, de la instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile ori de la lichidatorul desemnat de instanță, după caz.

(4) Deponenții garantați sunt exceptați de la aplicarea oricăror comisioane, taxe ori impozite pentru compensațiile primite.

Art. 18. — (1) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, conform art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) sau (ii), Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și asigură publicarea în cel mai scurt timp a acestor informații pe website-ul Fondului și în cel puțin două ziare de circulație națională.

(2) Obligația de a publica informațiile prevăzute la alin. (1) la sediul tuturor unităților teritoriale revine instituției de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile, precum și instituției de credit ce a fost mandatată pentru efectuarea plății compensațiilor.

(3) Plata compensațiilor trebuie să înceapă, conform datei stabilite de Fond potrivit dispozițiilor alin. (1), în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), Banca Națională a României poate aproba, la solicitarea Fondului în circumstanțe absolut excepționale, prelungirea cu maximum 10 zile lucrătoare a termenului pentru începerea plății compensațiilor.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

a) instituțiile de credit care vor fi mandatate să efectueze plata compensațiilor, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora;

b) perioada în care plata compensațiilor poate fi efectuată prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;

c) procedura de obținere a compensațiilor neachitate în perioada prevăzută la lit. b);

d) modalitățile de plată, documentele, condițiile și formalitățile necesare pentru obținerea compensației;

e) procedura de soluționare a contestațiilor referitoare la datele cuprinse în listele în baza cărora se realizează plata compensațiilor.

(6) Termenele prevăzute pentru începerea plății compensațiilor și pentru durata efectuării plăților, menționate în prezentul articol, nu vor putea fi invocate de Fond pentru a refuza plata compensației unui deponent garantat care nu a fost în măsură să își valorifice acest drept în termenele de mai sus.

Art. 19. — (1) Deponenții garantați care au nemulțumiri legate de compensații pot sesiza Fondul, în scris, pentru soluționarea situației lor.

(2) Fondul este obligat să răspundă acestor sesizări în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii lor.

(3) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) nu sunt mulțumite cu soluția conținută de răspunsul Fondului, se pot adresa instanței judecătorești competente.

Art. 20. — (1) Instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i) sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite Fondului în ziua următoare constatării indisponibilității depozitelor informațiile prevăzute la art. 8 alin. (1).

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță transmite Fondului orice informații rectificative sau suplimentare de natură să contribuie la asigurarea acurateții informațiilor transmise potrivit alin. (1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță poate transmite Fondului informațiile de care nu a avut cunoștință în termenul prevăzut la alin. (2) și după expirarea acestui termen.

Art. 21. — În baza informațiilor prevăzute la art. 20, Fondul verifică lista compensațiilor de plătit transmisă de instituția de credit sau de lichidatorul desemnat și întocmește lista finală, pe care o transmite instituției de credit mandatate să efectueze plățile către deponenții garantați cu cel puțin 24 de ore anterior datei începerii plății compensațiilor.

Art. 22. — (1) În vederea efectuării plății compensațiilor, Fondul mandatează una sau mai multe instituții de credit, selectate pe baza unor criterii stabilite prin reglementările emise de acesta.

(2) Până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an, Consiliul de administrație al Fondului stabilește pentru perioada următoarelor 12 luni, cu aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, instituțiile de credit mandatate potrivit alin. (1).

Art. 23. — (1) Fără a aduce atingere altor drepturi ale deponenților garantați, Fondul se subrogă în drepturile acestora pentru o sumă egală cu suma compensației datorate potrivit listei finale a compensațiilor de plătit, prevăzută la art. 21.

(2) În situația în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (ii), Fondul înregistrează, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în registrul grefei tribunalului suma compensațiilor pe care urmează a le plăti deponenților garantați, rezultată din situația întocmită conform art. 21.

(3) În situația în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i), a fost instituită măsura administrării speciale și, ulterior, Banca Națională a României a dispus încetarea administrării speciale și reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare, indisponibilizarea depozitelor încetează de la data la care Banca Națională a României a dispus reluarea activității instituției de credit, aceasta, prin excepție de la prevederile alin. (1), fiind obligată față de Fond la plata imediată a sumei corespunzătoare plăților efectuate de acesta pentru compensarea depozitelor garantate.

Art. 24. — Obligația instituției de credit față de deponenții săi se reduce cu suma corespunzătoare plăților efectuate de Fond pentru compensarea depozitelor garantate.

Art. 25. — Fondul va informa periodic instituția de credit sau, după caz, lichidatorul desemnat asupra compensațiilor plătite deponenților.

Art. 26. — (1) Pentru realizarea obiectivelor procedurii de lichidare, Fondul poate angaja prin contract persoane fizice, firme sau instituții specializate în activitatea de lichidare ori consultanță în acest domeniu. Desemnarea instituției sau firmei se va face prin licitație publică.

(2) În cazul persoanelor fizice, plata contravalorii prestațiilor se va stabili prin negociere, sub forma unei sume forfetare ori a unor procente din valoarea recuperată, procente ce pot fi diferențiate în funcție de condițiile stabilite de Fond pentru prestațiile respective.

Art. 27. — Creanțele deponenților, altele decât cele plătite de Fond, vor fi compensate din averea instituției de credit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Conducerea și administrarea Fondului

Art. 28. — (1) Fondul este administrat de un consiliu de administrație format din 7 membri.

(2) Consiliul de administrație este compus din:

a) 3 membri numiți de Banca Națională a României, dintre care unul va fi numit președintele Consiliului de administrație al Fondului;

b) 2 membri numiți de Asociația Română a Băncilor;

c) un membru numit de Ministerul Finanțelor Publice;

d) un membru numit de Ministerul Justiției.

(3) Membrii Consiliului de administrație al Fondului sunt numiți pentru un mandat de 3 ani, care poate fi reînnoit.

(4) Membrii consiliului de administrație ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(5) Președintele Consiliului de administrație al Fondului poate fi înlocuit, în caz de absență sau de imposibilitate temporară de a participa, de un membru al consiliului de administrație numit de el sau, în absența acestei numiri, de cel mai în vârstă membru al consiliului de administrație.

(6) În caz de incompatibilitate sau imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului de către unul dintre membrii Consiliului de administrație al Fondului, numirea înlocuitorului se face în condițiile alin. (2) pentru durata rămasă a mandatului. Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilitate cu o durată de 90 de zile consecutive.

(7) Membrii Consiliului de administrație al Fondului primesc o indemnizație în limita a 20% din salariul directorului Fondului.

Art. 29. — Membrii Consiliului de administrație al Fondului trebuie să fie rezidenți în România, licențiați în domeniul economic sau juridic, cu o bună reputație și onorabilitate și cu experiență profesională de minimum 5 ani în domeniul financiar-bancar, să nu li se fi retras în ultimii 5 ani aprobarea de conducători, în cazul celor care au fost numiți anterior conducători de instituții financiare.

Art. 30. — (1) Membrii consiliului de administrație:

a) nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul al doilea între ei;

b) nu trebuie să fi fost declarați falși;

c) nu trebuie să aibă cazier judiciar.

(2) Membrii Consiliului de administrație al Fondului nu pot lua parte la luarea deciziilor privind o instituție de credit unde este angajată una dintre persoanele menționate la alin. (1) lit. a).

Art. 31. — (1) Calitatea de membru al Consiliului de administrație al Fondului încetează în următoarele situații:

a) la încheierea mandatului;

b) prin demisie;

c) în caz de incompatibilitate;

d) prin înlocuire, conform art. 28 alin. (6);

e) în cazurile prevăzute la art. 30 alin. (1);

f) prin revocare.

(2) Revocarea din funcție a oricărui membru al Consiliului de administrație al Fondului se face în aceleași condiții ca și la numirea acestora, caz în care conducătorul instituției al cărei reprezentant a fost revocat va face o nouă propunere în termen de 10 zile.

Art. 32. — (1) Consiliul de administrație trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe lună în ședință ordinară.

(2) Consiliul de administrație poate fi convocat în ședință extraordinară de către președinte din proprie inițiativă sau la cererea oricărui membru al consiliului de administrație.

(3) Consiliul de administrație trebuie să fie convocat în scris, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data ședinței.

(4) Convocarea trebuie să conțină ordinea de zi, data și documentele supuse discuției, precum și locul de desfășurare a ședinței.

(5) Ședințele vor avea loc la sediul Fondului sau în orice alt loc unde s-a convenit.

(6) În situația care solicită acțiuni urgente, termenul de 5 zile poate fi redus, iar convocarea va fi efectuată verbal.

(7) Consiliul de administrație deliberază în mod valabil în prezența a cel puțin 5 din numărul membrilor săi.

(8) Deciziile consiliului de administrație se iau cu majoritate simplă de voturi din totalul membrilor acestuia.

(9) Procesul-verbal al ședinței, care conține ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate, dacă este cazul, se semnează de către toți membrii prezenți la ședință.

Art. 33. — Atribuțiile Consiliului de administrație al Fondului sunt următoarele:

a) analizează, avizează și propune Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României spre aprobare:

1. statutul Fondului și reglementările elaborate de Fond în aplicarea legii;

2. structura organizatorică și de personal, precum și politica salarială;

3. bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului;

4. suspendarea și reluarea contribuțiilor, în conformitate cu art. 13;

5. stabilirea contribuțiilor speciale, nivelul acestora și termenul de plată, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și (2);

6. împrumuturile Fondului, inclusiv cele de tipul liniilor de credit stand-by, precum și emiterea de titluri de valoare de către acesta;

7. raportul anual de activitate și situațiile financiare anuale;

8. strategia anuală privind expunerea Fondului, care are ca obiective principale minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, iar ca obiectiv complementar randamentul acestora; criteriile de selectare a plasamentelor vor fi cuantificate și ierarhizate în funcție de aceste trei obiective;

9. stabilirea anuală a gradului-țintă de acoperire a expunerii Fondului în vederea determinării necesarului optim de resurse

financiare ale acestuia, precum și stabilirea cotei contribuției anuale a instituțiilor de credit;

b) analizează și aprobă:

1. numirea și eliberarea din funcție a membrilor conducerii executive;

2. propuneri cu privire la modalitățile, plafoanele maxime, termenele și condițiile de plasare stabilite în cadrul strategiei anuale privind expunerea Fondului;

3. desemnarea Fondului ca administrator special, administrator interimar ori ca lichidator la instituțiile de credit;

4. contractarea, cu persoane fizice și juridice, române sau străine, de servicii privind activitatea de lichidare, servicii de asistență și consultanță de specialitate, pe bază de licitație publică;

5. cererile de ofertă și ofertele instituțiilor de credit, în cazul tranzacțiilor privind achiziționarea de active și asumarea de pasive, conform reglementărilor legale privind procedura falimentului instituțiilor de credit;

6. propunerile din rapoartele întocmite, conform prevederilor legale, în calitatea Fondului de lichidator, rapoartele întocmite, dacă este cazul, în calitatea Fondului de administrator special ori interimar, materiale care conțin soluții și propuneri care necesită aprobarea consiliului de administrație și care țin atât de calitățile menționate, cât și de cea de creditor la instituții de credit în faliment, alte materiale ce țin de aplicarea reglementărilor Fondului, de buna desfășurare a activității acestuia;

7. raportul cu privire la selectarea auditorilor financiari pe bază de licitație;

8. sistemul de control intern, inclusiv auditul intern;

9. implicațiile asupra Fondului ale hotărârii judecătorești privind începerea procedurii falimentului și stabilirea măsurilor de luat, pe baza propunerilor directorului, cu privire la modalitățile de lichidare a instituțiilor de credit declarate în stare de faliment, respectiv cu privire la plata compensațiilor către deponenți;

10. solicitările Fondului cu privire la primirea de la Banca Națională a României și de la instituțiile de credit participante a documentelor și informațiilor necesare funcționării în bune condiții a acestuia;

11. reglementările interne ale Fondului, precum și reglementări emise în aplicarea procedurilor de lichidare în cazul instituțiilor de credit la care Fondul are calitatea de lichidator;

12. cota de constituire a fondului anual de participare la profit;

13. alte informări și rapoarte solicitate privind activitatea Fondului;

14. exercită orice alte sarcini prevăzute de lege sau date de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 34. — (1) Președintele Consiliului de administrație al Fondului are următoarele atribuții:

a) stabilește ordinea de zi și convoacă consiliul de administrație în conformitate cu prevederile legii;

b) conduce lucrările ședințelor Consiliului de administrație al Fondului;

c) solicită directorului sau, în lipsa acestuia, înlocuitorilor săi, prezentarea materialelor ce constituie obiectul ordinii de zi;

d) numește un membru al Consiliului de administrație al Fondului, care îl înlocuiește în cazul imposibilității temporare de participare;

e) face propuneri de numire în funcție a membrilor conducerii executive;

f) semnează contractele de muncă cu membrii conducerii executive și le stabilește salariile de încadrare, precum și indemnizațiile respective;

g) acordă prime și alte stimulente conducerii executive și aprobă propunerile de premiere a personalului, prezentate de director;

h) asigură prezentarea la Consiliul de administrație al Fondului a bugetului de venituri și cheltuieli, situațiilor financiare anuale, raportului anual de activitate, precum și a propunerii privind alocarea profitului Fondului;

i) controlează activitatea directorului;

j) asigură ducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României. De asemenea, asigură ducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului de administrație al Fondului și informarea acestuia asupra modului de realizare a hotărârilor;

k) exercită orice alte sarcini în aplicarea prevederilor legale sau date de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României ori Consiliul de administrație al Fondului.

(2) Președintele Consiliului de administrație al Fondului împreună cu directorul înaintează și prezintă, după caz, Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României materialele prevăzute la art. 33 lit. a). Propune spre aprobare Consiliului de administrație al Fondului măsurile ce se impun pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 35. — Directorul Fondului conduce operativ activitatea curentă a acestuia, asigură îndeplinirea hotărârilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și Consiliului de administrație al Fondului și informează asupra modului de realizare a acestora. Directorul Fondului are următoarele atribuții:

a) reprezintă Fondul în raporturile cu Banca Națională a României, instituțiile de credit, ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, alte persoane fizice și juridice, române sau străine, precum și în fața instanțelor judecătorești și arbitrale;

b) propune Consiliului de administrație al Fondului, spre avizare, respectiv spre aprobare, documentele prevăzute la art. 33 lit. a) și b);

c) asigură plasarea resurselor financiare ale Fondului, urmărind minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, ca obiective principale, precum și randamentul plasamentului, ca obiectiv complementar, potrivit strategiei anuale aprobate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, precum și potrivit hotărârilor Consiliului de administrație al Fondului, care va fi informat lunar asupra aplicării strategiei anuale;

d) asigură efectuarea investițiilor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, cu respectarea reglementărilor în vigoare și în limita plafoanelor aprobate;

e) asigură publicarea listei instituțiilor de credit ai căror clienți beneficiază de garantarea rambursării depozitelor și a modificărilor ulterioare ale acesteia;

f) asigură îndeplinirea tuturor procedurilor necesare pentru efectuarea plăților prevăzute de lege, în cazul indisponibilizării depozitelor;

g) monitorizează și supraveghează activitatea Fondului de administrare și lichidare la instituții de credit, precum și cea de plată a compensațiilor deponenților garantați; dispune asupra măsurilor de luat în activitatea Fondului în situațiile enumerate; monitorizează activitatea lichidatorilor la instituțiile de credit în faliment în cazurile în care Fondul are numai calitatea de creditor;

h) încheie, modifică și desface contractele individuale de muncă ale salariaților Fondului;

i) angajează cheltuielile legate de funcționarea Fondului în limita prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobat;

j) asigură organizarea și exercitarea controlului intern și auditului intern, în conformitate cu normele emise de Fond;

k) încheie contracte de servicii privind activitatea de lichidare, servicii de asistență și de consultanță de specialitate cu persoane fizice și juridice române și străine;

l) îndeplinește orice altă atribuție dată în aplicarea prevederilor legale ori dată în sarcina sa de Consiliul de administrație al Fondului.

CAPITOLUL VIII

Situații financiare anuale și controlul acestora

Art. 36. — Fondul are obligația organizării și conducerii contabilității, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale reglementărilor proprii în domeniu avizate de Banca Națională a României și de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 37. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Fondul trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern și audit intern, care se vor stabili prin norme proprii, în concordanță cu reglementările legale.

Art. 38. — (1) În scopul auditării situațiilor financiare, Fondul va încheia contract cu un auditor financiar, persoană juridică autorizată de Camera Auditorilor Financieri din România, potrivit legii.

(2) Raportul auditorului financiar, împreună cu opinia sa, va fi prezentat Consiliului de administrație al Fondului, respectiv Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 39. — Exercițiul financiar al Fondului începe la data de 1 ianuarie și se termină la data de 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data constituirii Fondului.

Art. 40. — (1) Situațiile financiare anuale se aprobă de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului.

(2) Raportul anual de activitate, împreună cu situațiile financiare anuale, aprobate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, precum și raportul auditorului financiar vor fi făcute publice.

CAPITOLUL IX

Informații care se vor comunica Fondului

Art. 41. — (1) La cererea Consiliului de administrație al Fondului, Banca Națională a României va comunica orice informații disponibile pe care le apreciază ca necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului.

(2) La cererea Consiliului de administrație al Fondului, instituțiile de credit vor comunica orice informații necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului și care nu sunt disponibile la Banca Națională a României.

(3) Informațiile obținute vor fi utilizate de către Fond, exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

(4) Fondul este obligat să efectueze periodic teste cu privire la capacitatea propriilor sisteme de a asigura colectarea informațiilor necesare determinării compensațiilor de plată, verificarea și transmiterea lor către instituțiile de credit mandatate în termenele aplicabile potrivit prezentei ordonanțe.

(5) Banca Națională a României informează Fondul, atunci când este cazul, cu privire la situațiile în care identifică la nivelul unei instituții de credit aspecte care pot conduce la indisponibilizarea depozitelor.

Art. 42. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Fondul verifică la instituțiile de credit atât realitatea datelor înscrise în declarațiile privind calculul și plata contribuțiilor datorate, cât și respectarea prevederilor legale cu privire la informarea deponenților de către instituțiile de credit. De asemenea, Fondul va putea să încheie contracte cu auditori financiari, persoane juridice, membre ale Camerei Auditorilor Financieri din România, pentru verificarea evidențelor contabile ale unei instituții de credit. Desemnarea auditorilor și necesitatea verificării care urmează să fie efectuată de aceștia vor fi supuse aprobării Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(2) În cadrul examinării menționate la alin. (1) Fondul sau persoana mandatată de acesta poate să solicite membrilor consiliului de administrație și salariaților instituției de credit, precum și auditorilor acestei instituții orice informații necesare pentru calculul depozitelor garantate.

Art. 43. — Membrii Consiliului de administrație al Fondului, salariații Fondului, precum și celelalte persoane angajate de către Fond au obligația de a nu dezvălui secretul profesional asupra informațiilor obținute în cursul activității lor, decât în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL X

Informații pentru deponenți

Art. 44. — (1) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații privind garantarea depozitelor, care să se refere cel puțin la următoarele:

a) tipurile de depozite garantate, respectiv tipurile de depozite excluse de la plata compensațiilor — depozite negarantate;

b) nivelul plafonului de garantare.

(2) Instituțiile de credit prevăzute la alin. (1) sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali, la cererea acestora, informațiile referitoare la:

a) modul de calcul al compensației;

b) documentele, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a beneficia de compensațiile plătite de către Fond.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie disponibile la toate sediile instituțiilor de credit, iar prezentarea acestora trebuie să fie formulată clar, fluent și ușor de înțeles, fără pasaje echivoce, potrivit reglementărilor elaborate de Fond.

(4) Atunci când depozitul unui deponent nu se încadrează în categoria celor garantate, instituția de credit are obligația de a-l informa în mod expres cu privire la acest fapt.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (4), la inițierea unei relații de afaceri sau a unei tranzacții ocazionale din care ar rezulta un depozit, instituțiile de credit participante trebuie să obțină, de la reprezentantul legal al persoanei juridice sau din alte surse, informații relevante pentru a putea stabili dacă respectiva persoană juridică se încadrează în categoria microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Orice modificări în situația unei persoane juridice care ar putea conduce la schimbarea încadrării menționate la alin. (5) trebuie notificate în cel mai scurt timp posibil instituției de credit de persoana juridică în cauză.

Art. 45. — Instituțiile de credit participante la Fond nu vor pune la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații referitoare la alte tipuri de depozite garantate sau la alte limite ale plafonului de garantare a depozitelor decât cele în vigoare conform prezentei ordonanțe, respectiv cele oferite de schema/schemele de garantare oficial recunoscută/recunoscute la care participă.

CAPITOLUL XI

Sancțiuni

Art. 46. — (1) Dacă o instituție de credit autorizată de Banca Națională a României nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest lucru Băncii Naționale a României, în vederea luării măsurilor necesare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), Banca Națională a României poate dispune măsurile prevăzute la art. 226 alin. (2) lit. d) și/sau aplica sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Depozitele constituite la o instituție de credit căreia Banca Națională a României i-a retras autorizația de funcționare rămân garantate de către Fond.

(4) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) În cazul în care o sucursală participantă la Fond în condițiile art. 3 alin. (2) nu se conformează obligațiilor ce îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest fapt autorității competente din statul membru de origine. Dacă aplicarea măsurilor dispuse de autoritatea competentă nu conduce la încadrarea sucursalei respective în cerințele impuse, Fondul poate, cu acordul expres al acestei autorități competente, după o perioadă de preaviz de cel puțin 12 luni, să retragă calitatea de participant a sucursalei respective. Depozitele atrase de sucursală înainte de retragerea calității de participant continuă să fie garantate de Fond până la data scadenței lor.

(6) Sucursala în cauză va informa deponenții în legătură cu măsura retragerii calității de participant la Fond.

(7) În cazul în care o schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută la care participă o sucursală a unei instituții de credit persoană juridică română, în condițiile art. 3 alin. (3) sau alin. (4), notifică Banca Națională a României cu privire la neîndeplinirea obligațiilor ce revin sucursalei în cauză, în calitatea acesteia de participant la respectiva schemă de garantare a depozitelor, Banca Națională a României aplică instituției de credit măsurile și/sau sancțiunile prevăzute la alin. (2), cooperând în acest sens cu respectiva schemă de garantare.

Art. 47. — Instituția de credit căreia i s-au aplicat sancțiunile prevăzute la art. 46 nu este exceptată de la plata obligațiilor corespunzătoare pentru exercițiul financiar în cursul căruia i s-au aplicat aceste sancțiuni.

Art. 48. — Fondul și Banca Națională a României, după caz, sunt împuternicite să emită reglementările necesare pentru a pune în aplicare și a impune respectarea prevederilor legislației referitoare la activitatea Fondului. Reglementările elaborate de Fond pot fi sub formă de regulamente, norme, ordine, circulare și comunicate și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Reglementările sub formă de regulamente și norme se aprobă de Banca Națională a României.

CAPITOLUL XII

Infrațiuni

Art. 49. — (1) Încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1), referitoare la obligația notificării incapacității de rambursare, și/sau ale art. 20 alin. (1), referitoare la obligația transmiterii informațiilor către Fond, constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă de la 10.000 la 100.000 lei.

(2) Fapta persoanei fizice care deținea atribuții în asigurarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și/sau la art. 20 alin. (1) și care nu le-a îndeplinit sau le-a îndeplinit defectuos constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 50. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2) al prezentului articol, prevederile art. 2 alin. (3) lit. c) pct. (i), ale art. 4 și ale art. 5 intră în vigoare de la data de 30 august 2009.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 5 alin. (1), referitor la constatarea indisponibilității depozitelor de către Banca Națională a României, va fi de cel mult 21 de zile calendaristice.

(3) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 8 alin. (2) este de 20 de zile calendaristice.

Art. 51. — (1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 18 alin. (1), referitor la perioada în care Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și publică aceste informații, nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data la care depozitele devin indisponibile.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 18 alin. (3) pentru începerea plății compensațiilor nu poate depăși 3 luni de zile de la data la care depozitele au devenit indisponibile.

(3) Prevederile alin. (4) al art. 18 intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

Art. 52. — (1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 20 alin. (1), referitor la transmiterea către Fond a informațiilor prevăzute la art. 8 alin. (1), este de 20 de zile calendaristice.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art. 20 alin. (2) este de 30 de zile calendaristice.

Art. 53. — Fondul este scutit de plata oricăror comisioane pentru operațiunile efectuate de Banca Națională a României în contul său.

Art. 54. — Prima întrunire a Consiliului de administrație al Fondului se va ține în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de modificare și completare a prezentei ordonanțe.

Art. 55. — Fondul va elabora statutul său și reglementări în aplicarea prevederilor legii de modificare și completare a prezentei ordonanțe, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 56. — (1) Orice intenție de modificare a prevederilor privind nivelul plafonului de garantare sau a dispozițiilor anexei cuprinzând lista depozitelor negarantate trebuie notificată Băncii Naționale a României, care informează Comisia Europeană și Comitetul Bancar European referitor la aceste intenții.

(2) Banca Națională a României informează Comisia Europeană și Comitetul Bancar European despre dificultățile întâmpinate de România în cooperarea cu alte state membre pe problema schemelor de garantare a depozitelor.

LISTA DEPOZITELOR NEGARANTATE

1. Depozite, altele decât cele care se încadrează în prevederile art. 7 alin. (3), ale unei instituții de credit făcute în nume și cont propriu

2. Instrumente care se încadrează în definiția fondurilor proprii, conform reglementărilor Băncii Naționale a României privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit

3. Depozite ale instituțiilor financiare, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția instituțiilor financiare nebancale din categoria caselor de ajutor reciproc

4. Depozite ale asigurătorilor și reasigurătorilor și ale intermediarilor în asigurări, așa cum sunt aceștia definiți în legislația privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor

5. Depozite ale autorităților publice centrale, locale și regionale

6. Depozite ale organismelor de plasament colectiv, așa cum sunt acestea definite de legislația pieței de capital

7. Depozite ale fondurilor de pensii

8. Depozite la instituția de credit aparținând, după caz, administratorilor acesteia, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere, auditorilor, acționarilor semnificativi

9. Depozitele deponenților cu statut similar celor de la pct. 8 în cadrul altor societăți din grupul instituției de credit

10. Depozitele membrilor familiilor persoanelor fizice menționate la pct. 8 și 9, respectiv soț/soție, și rudele și afinii de gradul întâi, precum și ale terțelor persoane care acționează în numele deponenților menționați la pct. 8 și 9

11. Depozitele la instituția de credit ale companiilor din grupul din care face parte instituția de credit

12. Depozite nenominative

13. Valori mobiliare de natura datoriei emise de instituția de credit, precum și obligații care izvorăsc din acceptări proprii și bilete la ordin

14. Depozitele întreprinderilor, persoane juridice, care nu intră în categoria microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

*

Reproducem mai jos mențiunea privind transpunerea normelor comunitare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2010:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune dispozițiile art. 1 pct. 3 lit. (i) din Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 135 din 31 mai 1994, și ale Directivei 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind modificarea Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 68 din 13 martie 2009.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

